

3591 LLEI 2/2002, de 21 de febrer, per la qual es crea el Consell General dels Col·legis Oficials de Decoradors. («BOE» 46, de 22-2-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 2/1974, de 13 de febrer, de Col·legis Professionals, modificada per les Lleis 74/1978, de 26 de desembre, i 7/1997, de 14 d'abril, en l'article 4.4 estableix que quan en una determinada professió hi haja diverses organitzacions col·legials d'àmbit territorial inferior al nacional, es constituirà un Consell General de Col·legis, Consell la creació del qual ha de tindre lloc per mitjà de Llei de l'Estat, segons el que preveu l'article 15.3 de la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del Procés Autòmic.

El Col·legi Nacional de Decoradors ha sigut l'únic existent en el territori nacional fins a l'any 1998. A partir de llavors, diverses comunitats autònomes, com la de les Illes Balears, Castella i Lleó, Foral de Navarra, Madrid, Valenciana i del País Basc, han constituït, en exercici de les seues competències en matèria de col·legis professionals, els seus corresponents col·legis oficials de decoradors.

En conseqüència, en relació amb la professió de decorador, creada i regulada pels decrets 893/1972, de 24 de març; 902/1977, de l'1 d'abril, i l'Orde de 22 de setembre del 1973, resulta procedent constituir per mitjà d'esta norma el corresponent Consell General dels Col·legis Oficials de Decoradors.

Article 1. Creació.

Es crea el Consell General dels Col·legis Oficials de Decoradors com a corporació de dret públic que tindrà personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment dels seus fins d'acord amb la Llei.

Article 2. Relacions amb l'Administració General de l'Estat.

El Consell General dels Col·legis Oficials de Decoradors es relacionarà amb l'Administració General de l'Estat a través del Ministeri de Foment.

Disposició transitòria primera. Comissió Gestora.

1. En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, es constituirà una comissió gestora composta per un representant designat pels òrgans de govern de cada un dels col·legis de decoradors que hagen sigut creats per la normativa de les comunitats autònomes corresponent i, a més, un representant del Col·legi Nacional.

2. La Comissió Gestora elaborarà, en el termini de sis mesos comptadors des de l'entrada en vigor d'esta llei, uns estatuts provisionals reguladors dels òrgans de govern del Consell General dels Col·legis Oficials de Decoradors, en els quals s'hauran d'incloure les normes de constitució i funcionament dels mencionats òrgans, amb determinació expressa de la competència independent, encara que coordinada, de cada un d'estos.

3. Els estatuts provisionals es remetran al Ministeri de Foment el qual verificarà la seua adequació a la legalitat i ordenarà, si és el cas, la seua aprovació per orde ministerial.

Disposició transitòria segona. Constitució del Consell General dels Col·legis Oficials de Decoradors.

1. El Consell General dels Col·legis Oficials de Decoradors quedarà formalment constituït i adquirirà personalitat jurídica i plena capacitat d'obrar en el moment en què es constituïsquen els seus òrgans de govern d'acord amb el que preveuen els estatuts provisionals a què es referix la disposició anterior.

2. En el termini d'un any des de la seua constitució, el Consell General dels Col·legis Oficials de Decoradors elaborarà els estatuts previstos en l'article 6é.2 de la Llei de Col·legis Professionals, que seran sotmesos a l'aprovació del Govern a través del Ministeri de Foment.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 21 de febrer del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

5012 LLEI 3/2002, de 12 de març, de modificació de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de Règim Jurídic de la Protecció de les Obtencions Vegetals. («BOE» 62, de 13-3-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Després de la publicació de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de Règim Jurídic de la Protecció de les Obtencions Vegetals, el Govern de Canàries va sol·licitar la convocatòria de la Comissió Bilateral de Cooperació Administrativa General de l'Estat-Comunitat Autònoma de Canàries, a l'efecte previst de l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, en la redacció que li dona la Llei Orgànica 1/2000, de 7 de gener, per entendre vulnerades determinades competències atribuïdes a les comunitats autònomes.

Les obtencions vegetals constitueixen varietats comercials emparades per un règim jurídic semblant al de la propietat industrial, és per això que la distribució de competències en esta matèria està determinada per l'article 149.1.9a de la Constitució, que reserva a l'Estat en exclu-

siva la legislació i deixa per a les comunitats autònomes l'execució.

Enfront d'esta delimitació competencial, el títol IV de la Llei 3/2000, de 7 de gener, regula el procediment de concessió dels títols d'obtenció vegetal centralitzant en el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació totes les activitats de gestió i tramitació pròpies d'este procediment.

En matèria de propietat industrial, la protecció del dret dels titulars s'obté fonamentalment a través de la inscripció en el registre administratiu corresponent. En el cas de les obtencions vegetals, la protecció s'aconsegueix per mitjà de la inscripció en el Registre de Varietats Vegetals Protegides.

En relació amb este tipus de registres, la sentència 103/1999, de 3 de juny, del Tribunal Constitucional, dictada en els recursos d'inconstitucionalitat promoguts pel Govern Basc i el Parlament de Catalunya contra diversos articles de la Llei 32/1988, de 10 de novembre, de Marques, reconeix que la competència de legislació habilita l'Estat per a establir un règim jurídic unitari i un registre d'àmbit nacional, i projecta les competències d'execució de les comunitats autònomes només sobre els moments que resulten separables de la resolució i de la inscripció en el registre, com són la recepció de les sol·licituds i l'apreciació del compliment o falta de compliment dels requisits formals de la sol·licitud.

Els postulats d'esta sentència resulten d'aplicació directa en matèria d'obtencions vegetals, de manera que la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat-Comunitat Autònoma de Canàries va acordar modificar diversos articles de la Llei 3/2000, de 7 de gener, a fi de reconèixer a les comunitats autònomes la competència per a l'exercici de les activitats de tramitació dels procediments per a la concessió dels títols d'obtenció vegetal.

Article únic. *Modificació de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de Règim Jurídic de la Protecció de les Obtencions Vegetals.*

Es modifica la Llei 3/2000, de 7 de gener, de Règim Jurídic de la Protecció de les Obtencions Vegetals, en els termes que s'indiquen a continuació:

1. L'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Competència administrativa.*

1. Correspon al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació o a l'organisme públic de l'Administració General de l'Estat que es determine, la tramitació dels procediments de concessió dels títols d'obtenció vegetal, en els termes d'esta llei.

2. Les comunitats autònomes exerciran les facultats relatives a la recepció de les sol·licituds i tindrà en compte el compliment o la falta de compliment dels requisits formals d'estes.

3. Correspon al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació la resolució dels procediments de concessió dels títols d'obtenció vegetal i les relacions en esta matèria, a través de la via corresponent, amb altres estats i organismes internacionals.

4. La potestat sancionadora, l'exerciran les comunitats autònomes i l'Administració General de l'Estat, d'acord amb les competències respectives.»

2. S'afeg a l'article 33 un nou número 3 amb la redacció següent:

«3. Reglamentàriament s'establiran els mecanismes de coordinació entre el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i les comunitats autònomes competents, per a possibilitar l'accés d'estes a la informació que necessiten del Registre Oficial

per a l'exercici adequat de les competències que tenen atribuïdes.»

3. El número 4 de l'article 38 queda redactat de la manera següent:

«4. El sol·licitant que reivindique la prioritat haurà de proporcionar una còpia dels documents que constitueixen la primera sol·licitud, certificat per l'autoritat davant de la qual haja sigut presentada, així com qualsevol altra prova del fet que la varietat objecte de les dos sol·licituds és la mateixa. El sol·licitant tindrà, per a això, un termini mínim de tres mesos comptats a partir de la data de reivindicació de la prioritat.»

4. El número 1 de l'article 39 queda redactat de la manera següent:

«1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació o les comunitats autònomes en l'àmbit de les respectives competències comprovaran que la sol·licitud presentada reuneix els requisits exigits i, en particular, que:

a) Ha sigut presentada d'acord amb el que disposa l'article 10.

b) Reuneix les condicions que estableix l'apartat 1 de l'article 35.

c) S'adjunten els documents que s'establisquen reglamentàriament d'acord amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 35.

d) S'ajusta al que disposa l'article 38, en el cas que es reivindique la prioritat d'una sol·licitud anterior.

e) Es presenta el justificant d'haver satisfet les taxes corresponents per la tramitació de l'article 53.»

5. El número 2 de l'article 46 queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, no es declararà la caducitat del procediment quan el sol·licitant justifique degudament que la seua inactivitat va ser conseqüència d'un cas fortuït o de la concurrència de causes de força major o altres circumstàncies excepcionals.»

6. El número 1 de l'article 48 queda redactat de la manera següent:

«1. La denominació de la varietat serà proposada pel sol·licitant, i es reservarà, en tot cas, l'Administració el dret a afegir al nom proposat les especificacions que resulten oportunes, tant des del punt de vista de l'aplicabilitat com de la seguretat.»

7. El número 2 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«2. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació o les comunitats autònomes competents podran requerir el titular d'un títol d'obtenció vegetal, perquè presente a esta autoritat o a qualsevol altra que esta designe, en els terminis que s'establisquen reglamentàriament, la informació, els documents o el material que consideren necessaris per al control del manteniment de la varietat, així com per a la renovació de les mostres oficials que componen la col·lecció de referència.»

8. L'article 51 queda redactat de la manera següent:

«Article 51. *Verificació de la varietat.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació o, si és el cas, les comunitats autònomes com-

petents comprovaran si les varietats objecte del títol d'obtenció vegetal continuen inalterables, i això es durà a terme per mitjà de les comprovacions tècniques corresponents.

2. Quan hi haja indicis que el titular del títol d'obtenció vegetal no està mantenint adequadament la varietat, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació a iniciativa pròpia o, si és el cas, la comunitat autònoma competent, ordenarà un control de manteniment de la varietat i establirà les modalitats d'este per mitjà d'assajos de camp o altres assajos en què el material subministrat pel titular serà comparat amb la descripció o la mostra oficial de la varietat.

Quan es desprenga d'este control que el titular no ha mantingut les condicions de la varietat, se l'advertirà d'això.

3. En els casos en què es comprova que la varietat no és homogènia o estable, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació podrà decidir l'extinció del dret, amb l'audiència prèvia de l'interessat i, si és el cas, amb un informe previ de les comunitats autònomes que van efectuar els controls pertinents.»

9. L'article 53 queda redactat de la manera següent:

«Article 53. *Taxa per la tramitació i resolució.*

1. Constituïx el fet imposable d'esta taxa la tramitació del procediment en els aspectes que esta llei reserva a l'Estat i la resolució d'este.

2. La meritació de la taxa es produirà en el moment en què l'Administració General de l'Estat iniciï la tramitació.

3. L'import de la taxa derivada del fet imposable que preveu el número anterior és de 50.000 pessetes (300,506 euros).»

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 12 de març del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

5733 *LLEI 4/2002, de 22 de març, sobre concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 4.898.547,73 euros, per al pagament de les quantitats derivades de la sentència del Tribunal Suprem, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Sexta, de 20 d'octubre del 1997, i de diverses interlocutòries dictades en execució de sentència, en les quals es reconeix el dret dels reclamants a ser indemnitzats pels danys causats per la ruptura de la Presa de Tous. («BOE» 71, de 23-3-2002.)*

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El crèdit extraordinari té per objecte dotar els recursos necessaris per a complir la sentència del Tribunal Suprem, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Sexta, de 20 d'octubre del 1997, que va considerar el recurs 455/97, interposat pels afectats pels danys derivats de la ruptura de la Presa de Tous (València), succeïda el 20 d'octubre del 1982.

La decisió de la sentència considera el recurs interposat per la representació processal dels recurrents i adopta, entre altres, els pronunciaments següents:

Declara la responsabilitat patrimonial directa de l'Administració de l'Estat, per funcionament anormal del servei públic en el conjunt de les actuacions (essencialment per omissió) determinants de la ruptura de la Presa de Tous (València).

Condemna l'Administració de l'Estat a indemnitzar els recurrents que figuren en la part dispositiva de la sentència, en els danys i els perjudicis produïts per l'aforament de la Presa de Tous, que no hagen sigut indemnitzats en la sentència dictada per la Sala Segona del Tribunal Suprem, de 15 d'abril del 1997. La determinació i la quantificació líquida es realitzarà en tràmit d'execució de sentència, per mitjà d'interlocutòria, d'acord amb els criteris assenyalats pel tribunal.

L'Administració de l'Estat està obligada a pagar l'interès legal de les quantitats resultants, des que van ser reclamades fins al pagament complet d'estes.

La mateixa sala, secció i tribunal han dictat diferents interlocutòries, en tràmit d'execució de sentència, en les quals es fixa la quantitat concreta que ha de percebre cada reclamant en concepte d'indemnització, més els interessos legals que s'hagen generat fins al pagament complet d'esta.

Amb la finalitat d'atendre les obligacions derivades del compliment de la sentència i les interlocutòries al·ludides, es tramita este crèdit extraordinari d'acord amb el Consell d'Estat, amb un informe previ favorable de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió del crèdit extraordinari.*

Es concedix un crèdit extraordinari, per un import de 4.898.547,73 euros a la Secció 23 «Ministeri de Medi Ambient», Servei 05 «Direcció General d'Obres Hidràuliques i Qualitat de les Aigües», Programa 512A «Gestió i infraestructura de recursos hidràulics», capítol 4 «Transferències corrents», article 48 «A famílies i institucions sense fins de lucre», Concepte 480 «Per al pagament d'indemnitzacions originades per la ruptura de la Presa de Tous, en compliment de la sentència del Tribunal Suprem de 20 d'octubre del 1997».

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari que es concedix en l'article anterior es finançarà amb Deute Públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del Text Refós de la Llei General Pressupostària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Article 3. *Autorització per a ampliar el crèdit extraordinari.*

S'autoritza el ministre d'Hisenda a ampliar el crèdit que es concedix, en la quantitat necessària per a pagar l'excés d'interessos que es produïsquen fins a la data en què es realitze el pagament.